

защо-то това гоненіе стана споретъ повѣленіе-то на самодержец-атъ. Въ това гоненіе са проскѣтиха хиллади мѹченици, междѹ кои-то бѣха Поликарпъ епископъ измирскій, Піосъ епископъ Римскій; тогава Іустинъ филозофъ, и Мелитонъ епископъ Сардійскій, и Аполенарій, епископъ Іераполскій, и Атинагоръ Адинанинъ, писаха оправдателны писма на самодержец-атъ заради Хрїстіяны-те. Послѣ това Богъ показа и чѹдо, въ войскы-тѹ, коѹ-то вѣше утишла противъ Германскы-те народы, вѣше же чѹдо-то тѹкова: случиса голѣма оскѹдость за водѹ въ войскы-тѹ Авреліевѹ, и отъ това много притѣсненіе: но единъ полкъ отъ Хрїстіяни, кой-то вѣше въ тѹж войнѹ, приклони си колена-та, и са помоли Богу, и Богъ ги услыша, и дади дождъ изобиланъ, съ громъ и сватканѣ, и тѹка си утѣшиха жажда-тѹ, а непрїятели-те кѹто са оплашиха повѣгнаха. Предречени-те прочіе оправдателны писма, повѣдиха на помилованѣ Авреліа, а това чѹдо го принѣди, да заповѣда жестоко, да пристани гоненіе-то, а да стани това, о-предѣли, че кой-то закара нѣкого Хрїстіянина на сѣдъ, защото е Хрїстіянинъ, тѹкѹкъ да са изгара живъ.

Глава 19.

За шесто-то гоненіе на Хрїстіяны-те, въ времето на Севира самодерца.

По смърть-тѹ на Марка Авреліа, църква-та имаше нѣкое спокойствіе. А когато стана Севиръ